Österreich (?), 1. Hälfte 9. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

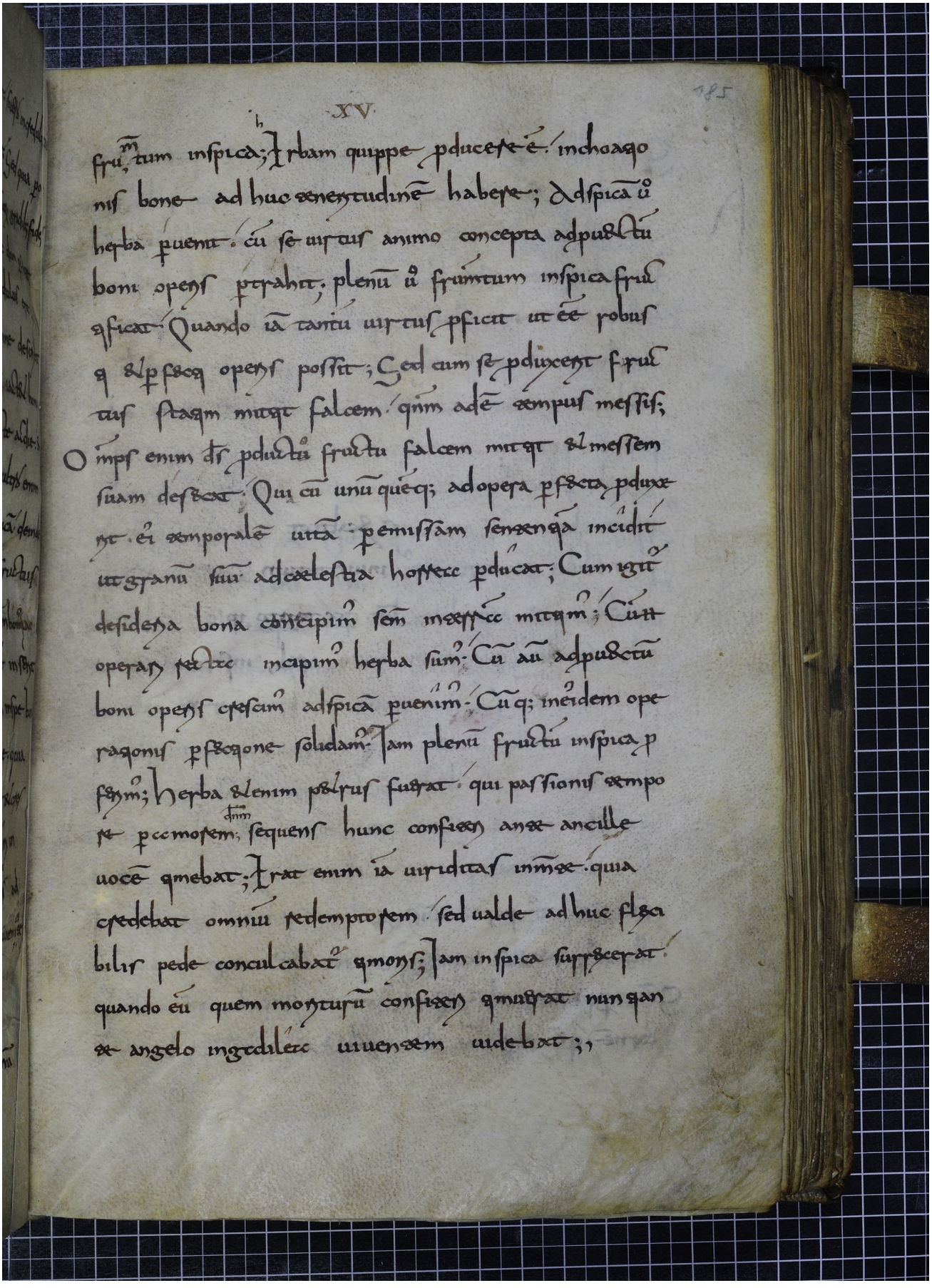

XV

frm tum inspica; Arbam quippe pducere é. inchoago
nis bone ad huc senectudinē habere; Adspica ů
herba puenit. cui se uirtus animo concepta adpudi tu
boni operis prahit; plenū ů frumtum inspica frus
ficat Quando iā tantū uirtus pficit ut ee robus
q ad pfecq operis possit; Sed cum se pduxerit fruc
tus stagm mitqt falcem. qm adē empus messis;
O mps enim dr pdudū fructu falcem mitqt ad messem
suam desecat. Qui cū unū quēq; ad opera pfecta pduxe
rit. ei empoalē uitā: premissam sentenqa incidit
ut granū suu. ad celestia hortee pducat; Cum igit
desidera bona concipim sēm inertie mitqm; Cum
operam dare incapim herba sum. Cū aū adpudetū
boni operis operam adspicā puenim. Cū q; ineidem ope
raqonis pfecqone soludam. Jam plenū fructu inspica p
fm; herba denim pdurus fuerat. qui passionis empo
re premorem; sequens hunc confixerit anre ancille
uocē qmebat; Erat enim ia uiriditas immixe. quia
credebat omniu redemptorem. sed ualde adhuc flexa
bilis pede conculcabat qmoris; Jam inspica suppserat.
quando eū quem mortuū confixerit qmuerat nunqam
se angelo ingredientē uiuentem uidebat;;